

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **R. Z.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2011, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2011 číslo X **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku **3.078,- Kč** ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce se žalobou ze dne 4.4.2011 domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované. Odkazoval na skutečnost, že v průběhu řízení před správním orgánem I. a II. stupně namítal neobjektivitu při zjišťování zdravotního stavu, kterou spatřoval především v neobjektivním a zkresleném spirometrickém vyšetření, jež

vyústilo v chybný výsledek, přičemž správní orgány se jeho námitkami odmítly zabývat. Domáhal se plicního vyšetření – provedení dynamické spirometrie, jež z hlediska medicínského, vzhledem k nejnovějším poznatkům, jak uvedl, skýtá

pokračování

- 2 -

19Ad 39/2011

naprostou záruku objektivitu. Uvedl, že je objednan na plicní vyšetření-provedení dynamické spirometrie, které bude provedeno v dubnu 2011. Žalobce dále namítal, že jeho zdravotní stav je trvale neuspokojivý, přičemž jeho potíže progredují. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 20.6.2011 navrhovala přezkoumání zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí MPSV ČR. V průběhu ústního jednání dne 10.1.2012 zástupkyně žalované navrhovala zrušení přezkoumávaného rozhodnutí.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 31.1.2011 č.j.X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 31.8.2011, posudkem posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 9.12.2011, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazováním soud zjistil, že :

1) Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodnutím ze dne 31.1.2011 č.j. X zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.10.2010 číslo X potvrdila mimo jiné s odůvodněním, že v rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 17.1.2011 zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb., a že účastník řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Nejde již o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst.2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. ani nejde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) citovaného zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti účastníka řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla posudkem o invaliditě určena ve výši pouze 25 %.

Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí uvedla, že v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se zabývala námitkami účastníka řízení. Rozhodující příčinou dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., oddílu A, položce 6, písmene b/ přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%. Míra poklesu byla hodnocena 25% a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 citované vyhlášky neměnila. Žalovaná námitky shledala jako nedůvodné.

2) Posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Karviná dne 14.9.2010 v posudku o invaliditě ve výsledku posouzení uvedl, že posoudil pokračování - 3 - 19Ad 39/2011

zdravotní stav žalobce ve smyslu ustanovení § 8 , odst.1, písm. a) zák.č. 582/1991 Sb. Uvedl, z jakých podkladů vycházel při posouzení zdravotního stavu pojištěnce, diagnostický souhrn. Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že:

1. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb.

2. Není invalidní dle § 39 odst.1 zák.č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst.2 písm. b) cit. zákona, ani nejde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost 25%. Den zániku invalidity stanovil dnem 14.9.2010.

3) Rozhodnutím ze dne 5.10.2010 žalovaná podle ustanovení § 56 odst.1 písm. a) a ustanovení § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. od 20.11.2010 odňala žalobci invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Karviná ze dne 14.9.2010 již účastník řízení není podle ustanovení § 39 odst.1 zdp invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25%.

4) Proti rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2010 podal žalobce písemné námitky k ČSSZ. Namítal nesprávné a neúplné zjištění skutkového stavu. Odkazoval na řadu lékařských nálezů.

5) ČSSZ-Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení dne 17.1.2011 v posudku o invaliditě, výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona, ani nejde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25%. Den zániku invalidity byl stanoven 14.9.2010. Rozhodující příčinou, která má nejvýznamnější dopad na pokles

pracovní schopnosti je poúrazová a pooperační stenóza oblasti horních dýchacích cest s parézou jedné hlasivky, s trvalým stridorem. Zdravotní stav byl hodnocen dle kap. X, odd. A, položka 6, písm. b) a z rozmezí 25-35% zvoleno lékařem 25% pro spirometrický nález, kdy uváděna pouze snížená výdechová rychlost. Ostatní hodnoty jsou při horní hranici normy. Lékař LPK uvedl, že omezený pracovní potenciál lze využít v oblasti prací v příznivých klimatických podmínkách bez zvýšených požadavků na kardiopulmonální soustavu obecně.

Lékař LPS ČSSZ dne 17.1.2011 dospěl k závěru, že posudkový závěr referátu LPS Karviná lze potvrdit.

6) Lékařka OSSZ Karviná dne 21.10.1998 v záznamu o jednání v posudkovém hodnocení uvedla, že u posuzovaného jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který je zapříčiněn stenózou průdušnice po opakovaných plastikách, které je uvedeno v kap.VIII, odd. A, pol.8, příl.č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb. a míru poklesu pokračování

- 4 -

19Ad 39/2011

schopnosti soustavné výtělečné činnosti určila 50%. Vydala výrok, že posuzovaný není již nadále plně invalidní dle § 39 odst.1 písm.a) z.č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst.1 zák.č. 155/1995 Sb. v pl. znění s datem změny na částečnou invaliditu 21.10.1998.

7) Lékařka OSSZ Karviná dne 25.8.1997 v záznamu o jednání, v části posudkové zhodnocení uvedla, že u posuzovaného jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který je zapříčiněn komplikací po těžkém úrazu lebky s dlouhodobým bezvědomím, přetrvává stenóza průdušnice a subglotické oblasti, která je uvedena v kap.VIII, odd. A, pol. 8, příl.č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb. Míru poklesu schopnosti soustavné výtělečné činnosti určila 70%. Vydala výrok, že posuzovaný je plně invalidní dle § 39 odst.1 písm.a) z.č. 155/1995 Sb., s datem vzniku dnem 5.8.1997.

8) Zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou schopnost soustavné výtělečné činnosti posoudila dne 31.8.2011 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Na základě prostudování zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. P.R. a odborných lékařských nálezů uvedla diagnostický souhrn: stav po operaci poúrazové striktury hrtanu v r. 1998, stabilizovaný stav, trvale normální ventilační parametry se snížením výdechové rychlosti, stav po kraniocerebrálním traumatu v r. 1996 při dopravní nehodě, organický psychosyndrom.

V posudkovém hodnocení pak posudková komise uvedla, že u účastníka řízení šlo k datu rozhodnutí ČSSZ Praha z 31.1.2011 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v r. 1996 utrpěl při dopravní nehodě kraniotrauma a postižení dýchacích cest, následně byl invalidizován. V r. 1998 v ÚVN byla provedena operace striktury hrtanu, dle kontrolních vyšetření z ambulance tohoto pracoviště, ale i z ORL kliniky, jde o subglotickou strikturu hrtanu, asi 70%, dlouhodobě

stabilizovanou, bez progresu, ventilační parametry jsou trvale v normě, ale trvale se snížením výdechové rychlosti při striktuře hrtanu, provedené funkční vyšetření, vč. ergometrie, neprokazuje závažnější patologii. Dle audiometrie jde o lehkou percepční nedoslýchavost symetrickou a bez progresu. Dle psychologického vyšetření bylo celkové IQ 102, při vyšetření psychiatrem, byla konstatována mírná kognitivní porucha, byl plně orientován, bez deprese. K datu rozhodnutí byl stav po kraniotraumatu stabilizovaný, neurotopický nálezu v normě, striktura hrtanu byla dlouhodobě bez progresu, při ventilačním vyšetření opakovaně s prodlouženým výdechem, jinak ventilační parametry dobré. K datu rozhodnutí neschopen těžké fyzické práce, práce v prostředí dráždivých inhalačních látek, nemá ani výraznější psychické onemocnění, není vhodný trvalý psychický stres, nemá žádné smyslové onemocnění, porucha sluchu je velmi lehká.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce k datu rozhodnutí ČSSZ Praha z 31.1.2011 byla poúrazová striktura hrtanu s omezenou rychlostí výdechu, dle ORL kontrolních vyšetření bez progresu, zdravotní stav mu dovoluje výkon technika apod. Toto rozhodující zdravotní postižení je uvedeno v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ Praha z 31.1.2011 v kapitole X, odd. A,

pokračování

- 5 -

19Ad 39/2011

pol. 6, písmo b). V rámci uvedeného rozmezí 25 - 35% PK MPSV ČR Ostrava hodnotila vzhledem k dlouhodobé stabilizaci, klidovým zátěžovým parametrům, neurologického nálezu vč. nálezu při psychologickém vyšetření celkem 30% poklesem pracovní schopnosti, a dále nezvýšila dle § 6 odst. 4. Posudková komise uvedla, že u žalobce nešlo k datu rozhodnutí ČSSZ Praha z 31.1.2011 o zdravotní postižení uvedené pod písm. 6c), protože nejsou splněna kritéria zde uvedená.

K písemným námitkám žalobce i k námitkám žalobce, jak je uvedl v průběhu ústního jednání před krajským soudem dne 27.9.2011, krajský soud přistoupil k provedení důkazu srovnávacím posudkem posudkové komise s pracovištěm Brno.

9) Zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou schopnost soustavné výdělečné činnosti posoudila posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Brně dne 9.12.2011. Tato posudková komise na základě prostudování zdravotní dokumentace žalobce uvedla tento diagnostický souhrn: stenóza hrtanu jako následek po opakovaných plastikách pro frakturu hrtanu, polytrauma 9.8.1996 - zlomenina kaly, očníce, klíční kosti, žeber, krvácení do mozku, fraktura hrtanu, organický psychosyndrom, lehká percepční hypakuse oboustranně. V posudkovém závěru pak posudková komise mimo jiné uvedla, že nově doložené neurologické vyšetření popisuje zejména postižení v oblasti duševní, m.j. konstatuje s odvoláním se na psychologii na lehkou progresi obtíží v posledních dvou letech. V popředí obtíží je stenóza hrtanu po úrazu v roce 1996, řešená operačně v roce 1998. Jedná se

o subglotickou strikturu (zúžení) hrtanu asi o 70 %. Tento stav je dlouhodobě stabilizovaný. Hodnoty spirometrické odpovídají dle vyhlášky č. 359/2009 Sb. postižení uvedenému v kapitole X, oddílu A, položce 6b), tedy středně těžkému funkčnímu postižení, ve středním pásmu daného procentního rozmezí, pokles míry pracovní schopnosti činí 30 %.

Závěr posudkové komise v Brně byl shodný se závěrem PK Ostrava ze dne 31.8.2011. Podobný procentuální závěr dle PK MPSV ČR Brno vychází i u vyšetření ergometrického - cca 30 % poklesu míry pracovní schopnosti, kardiálně funkčně odpovídající klasifikaci NYHA II. Posudková komise v posudku dále uvedla, že během vyšetření při jednání posudkové komise v Brně posuzovaný vyšel dvě patra, po kterých se objevila dušnost a restituce dechové frekvence k normálu byla podstatně delší než u člověka kardiopulmonálně kompenzovaného. Toto postižení brání posuzovanému vykonávat práce středně a těžce fyzicky náročné. Na rozdíl od předchozího hodnocení PK Ostrava, posudková komise v Brně vzala více v úvahu postižení v oblasti psychiky. Organický psychosyndrom je dle názoru posudkové komise Brno závažnější, než jak byl při předchozích jednáních posouzen. Posuzovaný je handicapovaný v řečovém projevu, zejména zadrháváním a hledáním některých slov, tudíž není schopen práce s nutností zvýšené slovní komunikace či kde je kladen nárok na formu projevu. Tato porucha se může nepříznivě projevovat při žádostech o přijetí do pracovního poměru. Dále není schopen se déle na práci soustředit, jsou nutné častější přestávky, je zhoršená paměť, jsou emoční rozlady a subdepresivní ladění. Je pomalejší psychomotorické tempo, zhoršená vstřípmost paměti - učení se novému. Toto postižení brání posuzovanému vykonávat práce pokračování

- 6 -

19Ad 39/2011

duševně náročnější, s nároky na pozornost či práce provázené zvýšenými stresovými situacemi. Nadále je duševní postižení možné hodnotit jako lehké, ale při horní hranici daného procentního rozmezí. Samotné duševní postižení míru pracovní schopnosti omezuje o 20 % (kapitola V, položka 1 b). Z tohoto důvodu posudková komise navýšila procentní míru u výše uvedené položky 6b oddílu A kapitoly X na horní procentní hranici, tedy na 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně.

Posudková komise objasnila, že příčinou "odnětí" invalidního důchodu bylo posudkové podhodnocení obtíží duševních, jednalo se tedy o posudkový omyl. Možnosti faktického pracovního uplatnění jsou omezené více, než odpovídá uvedenému míře poklesu pracovní schopnosti (35%). Posuzovaný je schopen vykonávat jen práce fyzicky i duševně méně náročné, spíše jen lehké, tedy na stávajícím trhu práce může být obtížné takové zaměstnání najít. Zejména na podkladě vyjádření psychiatra bylo přistoupeno k procentnímu navýšení a konstatování invalidity prvního stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu rozhodnutí ČSSZ Praha z 31.1.2011 byla pórázová striktura hrtanu, jenž svým charakterem a tíží odpovídá postižení uvedeném v příloze k vyhl. č. 359/2009 v kapitole X, odd. A, pol. 6 písm. b/. Pokles

pracovní schopnosti činí 30 %. Vzhledem k duševnímu postižení PK navýšila na horní hranici procentního rozmezí 35 %. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 35 %.

9) Rozhodnutím ze dne 5.11.1998 číslo 601 218 1175 ČSSZ odňala žalobci plný invalidní důchod od 20.11.1998 s odůvodněním, že žalobce podle posudku OSSZ Karviná ze dne 21.10.1998 již není plně invalidní.

10) Rozhodnutím ze dne 17.11.1998 číslo 601 218 1175 ČSSZ přiznala žalobci částečný invalidní důchod od 20.11.1998 .

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 31.8.2011 a srovnávací posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Brně dne 9.12.2011. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborných posudků co do určení rozhodujícího zdravotního postižení žalobce. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovými komisemi PK MPSV ČR v Ostravě a Brně, které jednaly v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství (Ostrava) a psychiatrie (Brno). Posudkové komise posoudily zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudek posudkové komise v Brně se jeví soudu přesvědčivější ve svých závěrech, pokud se jedná o určení míry pokračování

- 7 -

19Ad 39/2011

poklesu pracovní schopnosti žalobce, když tato posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce, přičemž při posouzení vzala více v úvahu postižení v oblasti psychiky (organický psychosyndrom) žalobce a přesvědčivě odůvodnila určení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce 30%, jakož i důvod navýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce o 5%, celkem na 35%.

IV.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst.4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

V.

Protože ke dni 31.1.2011 pracovní schopnost žalobce poklesla o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.

pokračování

- 8 -

19Ad 39/2011

Jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal ke dni 31.1.2011 pokles pracovní schopnosti žalobce nejméně o 35 %, je žalobce invalidní podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Protože pokles pracovní schopnosti pojištěnce činil ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí 35% , jedná se o invaliditu prvního stupně.

Je-li v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu u krajského soudu posudkem posudkové komise MPSV ČR prokázána ke dni vydání napadeného

rozhodnutí invalidita žalobce prvního stupně, je tato skutečnost důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení (§ 78 odst.1 s.ř.s.), neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci.

Krajský soud proto věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.). Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu, tedy tím, že žalobce ke dni 31.1.2011 byl invalidní podle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. v pl. znění. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. (§ 78 odst.5 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst.1 s.ř.s. tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci, který měl ve věci úspěch, na nákladech řízení, které důvodně vynaložil v souvislosti s tímto řízením částku 3.084,- Kč.

Tato částka představuje cestovné při použití osobního automobilu Fiat Punto 55 S, při průměrné spotřebě paliva 6,36 l na 100 km, a to: 1. účast u jednání posudkového lékaře OSSZ Karviná dne 14.9.2010 a 17.1.2011, 2. účast u jednání posudkové komise MPSV ČR v Ostravě dne 31.8.2011, 3. účast u jednání posudkové komise MPSV ČR v Brně dne 9.12.2011 a 4. účast u ústního jednání Krajského soudu v Ostravě dne 10.1.2012, celkem částku 3.078,- Kč .

K jednání OSSZ Karviná dne 14.9.2010 žalobce ujel vzdálenost 36 km. Cena benzínu činí 28,70 Kč za 1 litr dle § 4 písm.b) vyhl.č. 429/2011 Sb., tj. 66,- Kč a sazba základní náhrady dle § 1 písm. b) téže vyhlášky činí 3,90 Kč za 1 km, tj. $36 \times 3,90 = 140,40$ Kč-zaokrouhleně 140,- Kč, celkem 206,- Kč.

K jednání OSSZ Karviná dne 17.1.2011 přiznáno cestovné dle vyhl.č. 377/2010 Sb. při ujeté vzdálenosti 36 km a ceně benzínu dle § 4 písm. b) 31,60 Kč, tj. náhrada za benzín 72,40 Kč - zaokrouhleně 72,- Kč a základní náhrada dle § 1 písm. b) téže vyhlášky po 3.70,- Kč za jeden km jízdy, tj. 133,- Kč, celkem náhrada 205,-Kč.

Cestovné k jednání PK MPSV ČR v Ostravě dne 31.8.2011 přiznáno dle vyhl.č. 377/2010, při ujeté vzdálenosti 46 km a ceně benzínu 31,60 za 1 litr, tj. 92,- Kč a sazbě základní náhrady 3,70 Kč, tj.170,- Kč, celkem 262,- Kč.

Cestovné k ústnímu jednání Krajského soudu v Ostravě dne 27.9.2011 přiznáno dle vyhl.č. 377/2010 Sb. při ujeté vzdálenosti 30 km x 6,36 x31,60 = 60,- Kč a náhradě základní sazby 30 km x 3,70= 111,- Kč, celkem 171,- Kč.

pokračování

- 9 -

19Ad 39/2011

Cestovné k jednání PK MPSV ČR v Brně při ujeté vzdálenosti 360 km, ceně benzínu 31.60 Kč za 1 litr, tj. 724,- Kč a základní sazba náhrady 3,70=1.332,- Kč, celkem 2.056,- Kč.

Cestovné k ústnímu jednání u Krajského soudu v Ostravě dne 10.1.2012 dle vyhl.č. 429/2011 Sb. při ujeté vzdálenosti 30 km, ceně benzínu 34,90, tj. 67,- Kč a základní sazbě náhrady po 3,70 Kč, tj. 111,- Kč, celkem 178,- Kč. Dohromady 3.078,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10.1.2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně